

Goigs a la Mare de Déu de l'Abellera

QUE ES VENERA EN LA SEVA PROPIA
DE L'ARQUEBISBAT
LA SEVA FESTA:

ERMITA DE LA VILA COMTAL DE PRADES
DE TARRAGONA
EL 8 DE SETEMBRE

Per l'abella que us cercava,
i la flor que l'acollí;
feu-nos ésser romaní
de la vostra serra blava.

La mà que us trobava un dia,
clara estrella del pastor,
engelosida volia
guardar-vos dintre el sarró.
En obrir-lo no us trobava.
Quin vol teníeu més fi!

Feu-nos ésser...

Fugíeu perquè endevina
el vostre ull en l'herbei clar
un bassol d'onada fina,
que els bolquers fa blanquejar.
On la randa degotava
neix una flor en cada bri.

Feu-nos ésser...

Quan us duia a la masia
us tornàveu més pesant.
Sobre el cingle que us volia,
sota l'ombra d'El Montsant.
Prades un rusc us cercava,
vostra roca s'oferí.

Feu-nos ésser...

Tant de xiprer us enfosquia,
quan l'abella vingué a Vós,
fent-vos clara companyia,
fent-vos fines buniors.
Perquè l'ermità us deixava,
la flor els mostra aquest camí.

Feu-nos ésser...

L'aroma és pregària viva,
l'ala d'or és ciri ardent.
Cap pelegrí que us arriba
no us duu pas millor present.
Si el vostre ull ens amoixava,
or ni mel no ens fan glatir.

Feu-nos ésser...

Tota branca se us decanta,
i tot bri s'alça per Vós;
vostre xiprer és remorós
com el doll que al peu hi canta.
Vianant que sedejava
llavi fresc i bon camí.

Feu-nos ésser...

Aclariu-nos la mirada,
si heu fet clarejar la mel.
Sobre espines la rosada,
sobre abims poseu l'estel.
Que el somriure que esclatava
nostre ull no el vegi marcir.

Feu-nos ésser...

Aromeu la nostra vida,
Vós que a la mel deu perfum,
i la cera torneu llum
tremolosa i recollida.
Noble llengua que us lloava
feu que mai pugui emmudir.

Feu-nos ésser...

Feu-nos dolços sens feblesa,
tota aspror torneu suau;
feu la nostra nit encesa,
feu el nostre dia blau.
Endolciu-nos la pàtria esclava,
endolciu-nos el morir.

Feu-nos ésser...

Per l'abella que us cercava,
i la flor que l'acollí;
feu-nos ésser romaní
de la vostra serra blava.

Xilografies: J. Obiols - Text: Melcior Font - Melodia: Joan Llongueres

Moderat *Tornada*

Per l'a - be - lla que us cer - ca - va i la flor que l'a - co - llí; feu-nos es - ser ro - ma -
ni de la vos - tra se - rra bla - va. La mà que us tro - ba - va un di - a, cla - ra es tre - lla del pas -
lor, en - ge - lo - si - da vo - li - a guar - dar - vos din - tre'l sa - rrró, En o - brir - lo no us tro -
ba - va, quin vol te - ni - a més fi! Feu-nos ésser ro - ma - ní de la vos - tra se - rra bla - va.

∇ Pregueu per nosaltres, Santa Maria Mare de Déu. ⚔ Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.

P R E G U E M

Us supliquem Senyor Déu, que concediu als vostres servents de poder fruit sempre d'una bona salut espiritual i corporal; i per la intercessió de la benaurada sempre Verge Maria, prop vostre, al cel, allibereu-nos de les tribulacions de la vida present i feu-nos gaudir de la joia eterna. Per nostre Senyor Jesucrist. - ⚔ Amén.

